

Så på den måde har V og K jo seriøst sagt: Vi går ind for også at bruge afgiftsinstrumentet, men det skal være adfærdsregulerende; det må ikke være fiskalt. Men da enhver afgift vil give et vist provenu, har de altså på én og samme gang hævet den miljøpolitiske fane til uanede højder og sagt: Desværre er det her jo fiskalt, og derfor kan vi ikke medvirke til det.

Lidt mere seriøsitet udbedes fra de to partier.

(Kort bemærkning).

Jens Løgstrup Madsen (V):

Det danske erhvervsliv er ikke glad for, at de grønne afgifter konstant sættes op. Der er faktisk ganske stor antipati over for den måde, som regeringen hele tiden bliver ved med at skruer denne afgiftsskrue op på. Det mener jeg man klart kan se af de meldinger, det kommer med. Der er også bekymringer over alle de utilsigtede konsekvenser, som denne afgiftslovgivning har.

Og det var de utilsigtede konsekvenser, jeg hentydede til i min tale, nemlig at vi hele tiden skal rette lovgivningen til, fordi der opstår ting, som man ikke havde tænkt sig, fordi man ikke gjorde arbejdet godt nok, da man kom med lovforslaget.

Vi ser jo igen og igen på skatteområdet, at vi hele tiden skal lave noget om, fordi der er den ene utilsigtede konsekvens efter den anden.

Hvorfor ikke give os god tid til det? Hvorfor ikke sende forslagene til høring og lade dem få en ordentlig behandling i parlamentet? Det var det, jeg lagde op til.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Så må jeg forklare hr. Jens Løgstrup Madsen det lidt mere tydeligt:

Hvis vi nu ser på den store CO₂-afgiftslovgivning, som der jo tit refereres til, var der faktisk næsten trekvart års høring af erhvervslivet og diskussioner frem og tilbage og embedsmandsgrupper og teknikergupper sammen med erhvervene og uden for erhvervene og diskussioner blandt ministrene. Jeg har faktisk aldrig været ude for noget, der var så grundigt gennemarbejdet.

Men for at tilgodese erhvervene har vi en årlig revision af det pågældende lovkompleks for at få rettet eventuelt opståede problemer.

Så man kan ikke bruge det argument, at der skal foregå en revision, fordi der ikke har været et forudgående seriøst diskussionsarbejde og

udvalgsarbejde og høringsarbejde. Det argument kan ikke bruges, for vi havde simpelt hen lige præcis en meget grundig høring i forbindelse med CO₂-afgiftspakken.

Men uagtet denne omstændighed har vi altså besluttet at tage eventuelle problemer op på en seriøs måde én gang om året.

Så jeg forstår ikke logikken i argumentet, og jeg kommer formentlig heller ikke til det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget.

(Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af L 110:

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om inddrivelse af gæld til det offentlige. (Effektivisering af det offentlige restanceinddrivelse).

Af finansministeren (Mogens Lykkesøft).

(FremSAT 5/12 96).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Per Kaalund (S):

Socialdemokratiet kan støtte lovforslaget om at effektivisere det offentlige restanceinddrivelse ved at ændre beløbsgrænsen for indberetning til private kreditoplysningbureauer fra 25.000 til 5.000 kr., for vi mener, at det har en præventiv effekt, og skyldnerne får særdeles mange chancer for at fjerne eller nedbringe deres gæld til det offentlige ved gennem skriftlige forhandlinger at få mulighed for at indgå forlig.